

bage af det, som med Rette tilkommer den, og derigennem dækker det Underskud, der muligt bliver, fordi man ikke i rette Tid har givet Staten, hvad Staten i Virkeligheden burde have. Saaledes ser vi altsaa paa Statsbanerne. Vi mener, at Statsbanernes Opgave er ikke Forretning, at tjene Penge, men det er at være den store Værdiskaber. Statens store kulturelle Opgaver er saa betydelige, at vi vel kan se bort fra, om Statsbanerne bliver et mere eller mindre godt Aktiv rent pekuniært.

Det foreliggende Lovforslag, som gaar ud paa at skaffe Staten en rimelig Godtgørelse for den permanente Stigning i Statsbanernes Driftsudgifter, den Stigning, som er en Følge af Udviklingen, har vi i Folketinget kunnet give vor Tilslutning. Vi har kunnet gaa med til denne Takstforhøjelse i Erkendelse af, at Statsbanerne under disse Forhold har rimeligt Krav paa at faa dækket den permanente Stigning i deres Udgifter. Dette Forslag vil vi fra vor Side yde vor Støtte. Men vi vil meget fraraade at stille Krav om yderligere Takstforhøjelser. Jeg tror heller ikke, at man Landet over just er begejstret for, at Staten skal skumme flere Penge ind, at Staten under den Dyrtid, som raser paa alle andre Omraader, skal gaa i Spidsen med ogsaa at skabe Dyrtid paa det, som ligger indenfor dens Omraade. Jeg tror, man netop ønsker, at Staten skal overfor Befolkningen staa som den prisregulerende, den under Dyrtiden hjælpende. Derfor fraraader jeg, at man søger at skabe højere Takster, mere Dyrtid i Befolkningen, men tilraader, at man indskrænker sig til at vedtage det Forslag, som den højttærede Minister har forelagt, som Folketingets Flertal har sluttet sig til, og som indenfor rimelige Grænser yder Staten Erstatning for det permanente Tilskud til Statsbanedriften, som gør det foreliggende Lovforslag nødvendigt. Ud fra den Betragtning kan vi altsaa give det foreliggende Lovforslag vor Tilslutning.

Poul Christensen: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling og Fremme her i Salen. Det er jo Nødvendigheden, der paabyder os at gaa med til at vedtage et Lovforslag som dette. Kravet om Statsbanernes Forrentning deler jeg ikke, men paa den anden Side maa man indrømme, at det stedse stigende Underskud heller ikke kan passere, men at man maa søge at træffe Forholds-

regler til at skaffe en noget bedre Balance. Jeg ved meget vel, som det blev omtalt af det ærede 10de landstingsvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), at der er dem, der kræver Forrentning af de danske Statsbaner. Det Syn, der blev udviklet af den ærede sidste Taler, deler jeg i Hovedsagen. Jeg har aldrig kunnet forstaa de Røster, der krævede en normal Rente, thi ogsaa jeg har den Opfattelse, at Statsbanernes indirekte Betydning er langt mere værd for Samfundet, end den normale Rente er værd. Den Nytte, de danske Statsbaner har gjort det danske Samfund, er saa overordentlig stor — det behøver vi neppe at drøfte her —, at det forekommer mig, at man med fuld Ret kan se bort fra Spørgsmaalet om Forrentning. I dette Øjeblik er vi jo nødt til at se bort fra det og kun stræbe hen til, at Balancen kan blive noget bedre, end den er nu. Jeg vil ogsaa have Lov til at sige, at før, naar vi har drøftet Statsbanernes Budget, har den Opfattelse været hævdet, at man ved at nedsætte Taksterne tilføjer Statsbanerne forøget Trafik og derigennem forbedrer Statsbanernes økonomiske Status. Dette er lykkedes før ved Nedsættelse af Statsbanernes Takster. Men i dette Øjeblik, hvor Driften er saa overordentlig dyr, er man naturligvis nødt til at gaa med til Forholdsregler som dem, der er foreslaaet her.

Det ærede 10de landstingsvalgte Medlem omtalte de nordjyske Privatbaneforhold. De skal vel ikke just være Normen for Statsbanerne. Men det forekommer ogsaa mig, at Statsbanernes Opgave er en noget anden end den, Privatbanerne har, og overfor det ærede 3die landstingsvalgte Medlem (Tvede), der drog en Sammenligning mellem Statsbanerne og Privatbanerne, tror jeg dog at turde sige, at den Sammenligning gaar ikke. Enhver vil vel indrømme, at der stilles ganske anderledes store Fordringer til Statsbanerne baade med Hensyn til Komfort og med Hensyn til Hurtighed og i det hele taget paa mange Omraader, som Privatbanerne kan se bort fra og ogsaa ser bort fra. Der er jo en himmelvid Forskel paa at køre i et langsomt kørende Privatbanetog, der er oplyst med Tranlamper, og paa et elektrisk oplyst Statsbane-Hurtigtog. Sammenligningen er derfor ganske umulig, man kan ikke kræve det samme økonomiske Udbytte af Statsbanerne som af Privatbanerne, naar man vil være en lille Smule retfærdig.

Konkurrencen med Landevejene tror